

Bat Chopin

The truth is worth it.

Laura Veirs · ♪ · King Crimson

Ji Ji

PETR „Karkula“
RANDULA
S B O R H U D B Y

Marián Varga

Cowboy Junkies

Diamanda Galás

Meredith Monk &
Bang on a Can
All~Stars

Pharoah Sanders

Fiona Apple	MoE/Mette Rasmussen
Erik Griswold	Richard Barbieri
Laura Marling	Moondog
Martina Trchová	Midwife
	Songdog

* Batchno Pini * MAY 2020 * Volume 3: issue 5 (21) *

Hegira Moya, 閑静な住宅街, Quiet Residential Area (September 12, 2017)

SBOR HUDBY v roce 2020

Autor: Petr „Karkula“
Randula

★ Historie SBORU HUDBY sahá do roku 1983. Ano, tak dávno. Začnu tedy krátkým osobním příběhem, který je pro vznik tohoto hudebního společenství důležitý. Někdy v roce 1979 jsem se rozhodl po třech letech ukončit hraní v rockových kapelách. Byla to dobrá škola, ale představovalo to hrát převzaté věci na zábavách, vlastní tvorba byla buď eklektická nebo žádná.

★ Druhým důvodem byl přehlíživý pohled spoluhráčů vůči undergroundu, nebo lidem, co neuměli moc hrát. Tito lidé ale měli často výborné nápady a nebáli se prezentovat i za cenu trapasu. Takže z oblasti zavedeného klávesisty jsem přešel do světa bez hranic.

★ Vytváření vlastních věcí, nejdříve naklavír se zpěvem, následně lovením zvuků v kostelích, v exteriérech, z jam session s věcmi v interiéru, v řadě hudebních setkání. Ale bylo to víc tvůrčí, než předchozí aktivity. Zásadní bylo pro další směřování ... coby student vysoké školy jsem pracoval o prázdninách v koksovně NHKG, přes rok jako pomocná vědecká síla na dvou katedrách, a bral prospěchové stipendium.

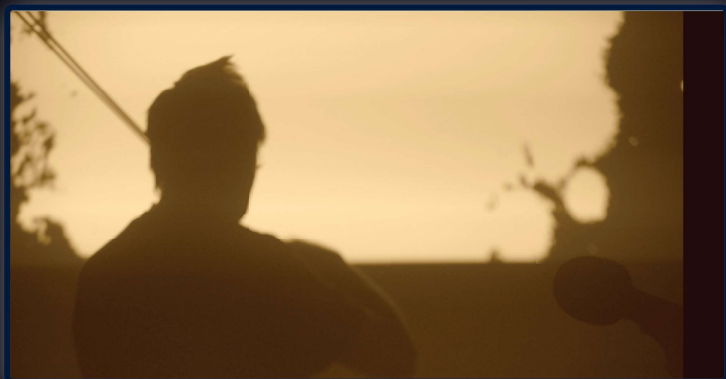
★ Takže jsem si koupil za nekřesťanské peníze synták Yamaha CS-5, a mohl vytvářet syntézy elektronických a přírodních zvuků. Takže došlo k posunu under-alternativních postupů někam ... někdy v roce 1982 Zdenek Plachý s Aloisem Piňosem objevili v mých páscích elektroakustickou hudbu. Když se k tomu přidá organizace hudebních akcí v lesích a hospodách, tak je obraz dokonán.

★ Vše se dělo v oblasti Valašska a Brna, kde jsem studoval. Řadu mladých z ValMezu jsem tahal na koncerty do Brna na Extempore, Švehlík, Art Zoyd, folkaře (někteří jinde v té době ani nehráli). No ale hlavně se stal zázrak, když v roce 1982 začaly v Brně Valné hromady, zásluhou Petra Wenera a jeho tehdejší ženy Ziny. Najednou v sálech hrála vlastní originální hudba s kořeny mimo oficiální proudy. Brno byla taková příjemná lokace, kde se všichni znali, což bylo úžasné. Hudebník, výtvarník, básník ... oficiální/neoficiální, všechno jedno.

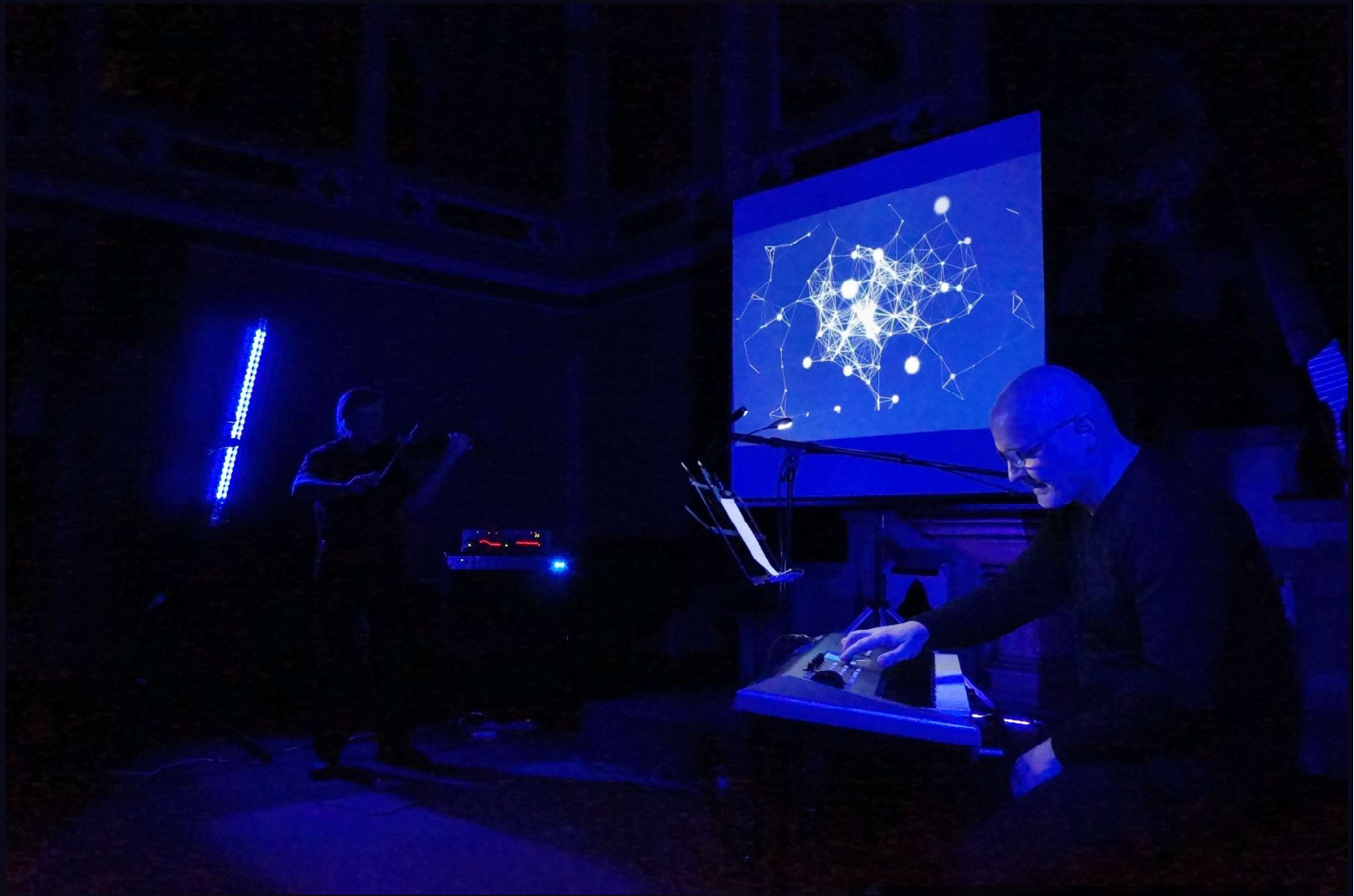
★ Valné hromady objevily kapely jako — Ještě jsme se nedohodli, Odvážní Bobříci, Třírychlostní Pepíček, Pro pocit jistoty ... a mnoho dalších. V té době 1982-83 jsem hrál v Třírychlostním Pepíčku, patřili jsme ke generaci, která se „nebála“ nazývat věci pravými jmény, a hudebně být mimo žánry. Tato kapela byla výsledkem dalšího mého propojení s lidmi z Havířova. Konkrétně s Jirkou „Hrob“ Dvořákem a Jirka „Bobeš“ Prokšem. Jeden z našich koncertů na Valné hromadě v roce 1982 byl údajně inspirací pro vznik několika kapel. V našem regionu vzniklo Slepé střevo, kde hrál Petr Fiala a řada dalších přátel. Mladí pochopili, že je čas se projevit.

**Sbor
hudby,
Galerie
Kaple
ValMez**

☒ Tady stříh a jsme u Sboru hudby. Mladé máničky mně říkají: „zastav se na zahradě, tam a tam. V zahradním domku se tam dá jamovat.“ Byl to odvážný tah bratrů Fialových, nabídnout domek rodičů partě tohoto typu. Leden 1983, zima. Projdu kolem domu na zahradu, a tam známé tváře buší do nástrojů hlava nehlava. Byl to malý prostor, ale bicí tam byly. Tak jsem se pasoval na bubeníka. Jedeme zvukovou plochu. A najednou tři hošáci vejdou (no nebylo tam místo), že budou mít zkoušku. Pardón, samozřejmě. Čekali jsme klasickou under kakofonii, ale kluci začali (Váša housle, Míla ságo a zpěv, René basa) a bylo to vynikající. Něco vlastního, a taky nějaký Zappa, ale hlavně svěží androš. Kluci uměli hrát, vynikal houslista Vašek „Váša“ Košťál, bylo jasné že je klasicky hudebně školený.

☒ Tak jsme jim do toho zabušil (když už jsme seděl za těmi „bicíma“). Pozor, na bicí jsem nehrál, jen příležitostně při jam session. Ale chlapci potřebovali jen poradit s uspořádáním motivů a držet rytmus. A bylo to. Za 5 týdnů jsme hráli na Valné hromadě v Praze 3 koncerty. Mikoláš Chadima nás pasoval na juniorku Plastiků, ale Mejla to bohužel neslyšel. Pak následovalo několik koncertů a nových skladeb, načež v září 1983 bylo pohádky konec. Musel jsem na vojnu.

☒ Následovalo několik let, kdy jsme byli v různých městech a kapelách: Ještě jsme se nedohodli, Minimálním orchestr, Betula Pendula, Radegast, Masomlejn, Rytmická mládež, Slepé střevo/Rytmus 85, Emerson Fittipaldi, Abychom se nenudili ... Já jsem byl čím dále více mimo alternativu. Myšlenky a činy směřovaly ke computer art, umělé inteligenci, spojení elektro-akustické hudby s animací a interaktivitou — Technologie struktury, pozvání na Ars Electronicu v Linci ... no od roku 1990 jsem byl naprosto mimo hudbu, ani na klavír jsem nebrnkl. Váša naopak byl aktivní stále, Bobeš ještě nějaký čas v 90. letech.

Základnu
máme v
kopcích
nad Val
Mezem, a
taky na
Měsíci a
Marsu.

☐ V roce 2015 měl kulaté narozeniny náš bývalý spoluhráč a kamarád René Zelenka. Tak jsem pojal myšlenku mu něco zahrát, otravoval jsem Vaška Košťála a něco připravil. Vašek souhlasil, ale že jen jednorázově. Moje dlouhá absence kontaktu s hudbou byla děsivá rána pro moje hraní na klávesy. Klávesy jsme dostal jako dárek od rodiny, abych přestal být workoholik, ale 5 let klávesy ležely na skříni. No, ale co by člověk neudělal pro kamaráda. Akce byla v červnu, ale zima, nevlídno plus další negativa ... Nakonec to lidi vzali, 3x jsme zahráli stejné čtyři věci ve dvou — klávesy a housle. Dle mého pocitu byl výkon nevalný, jak jsme se neslyšeli apod. Odjel jsem ještě večer do Prahy. Vašek za dva dny volá, že to bylo fajn, a že bychom ještě mohli spolu něco tvořit. Já si v duchu říkal: no nestačila ti jedna ostuda? „Ale kde je vůle, tam je cesta“, říká Vašek. Tak jsme obnovili Sbor hudby. Základnu máme v kopcích nad Val Mezem, a taky na Měsíci a Měrsu.

☐ Hned byl jasný jeden bod. Budou vznikat vlastní věci, které nemají ohraničení. To byla výhoda našeho už hudebního vyzrání. Já musel zapracovat na tom, abych se dostal technicky do formy. Spojoval nás prvek minimalismu — nikoliv ten klasický přístup, ale spíše aplikování do blízkých postupů a rytmů. Hraní ve dvou nese zvýšenou náročnost na interpretaci. Tam jsme cítili velký respekt, a pracovali na tom.

COLOR NEGATIVE

SHFST - No. 9383330201281

☞ Ale před rokem se podařilo přemluvit hudebního souputníka z první poloviny 80. let Jirku „Bobeš“ Prokše. Nyní s námi hraje na basu, akustickou kytaru a pomáhá se zvukem. Tento krok výrazně pomohl k dokončení pořadu Na stolku v herně, kdy svou baskytarou posunul under-alternativní skladby do finální podoby.

☞ Během čtyřech let vznikly dva pořady. V pořadu Na stolku v herně jsou skladby blízké alternativě, skladby jako Strach z kamínek, Běžím, Shadow watching mají tolik rozdílných prvků, že sami je neumíme popsat. Pořad Očistec obsahuje skladby klasické, elektroniku, moderní vážnou hudbu a končí 30 minutovou básní od Jirky Maška Očistec s naší hudbou z pásu (živě by se to nedalo provést) kterou přednáší Hynek Chmelař st. a Petr Randula. Současně ke skladbám vznikají vlastní animace (vytváříme vlastní program pro každou skladbu). Kompozice Myšlení stroje, Fanfáry proti strachu, Očistec mají komplet vizuální doprovod (zhruba hodina).

Naše tvorba je nyní rozkročena v několika směrech, ale osu tvoří alternativní písně, elektronicky až vážně orientované kompozice s vizuálním podporou. Jak řekl nebožtík skladatel Zdeněk Plachý: „jak jsi přišel na tvorbu od Keith Emersona k Boulézovi?“ Jeho postřeh má logiku, vždy se mně líbili hudebníci kteří hráli normální skladby i úletárny. Miloš Čuřík, legenda hudebních akcí označuje některé naše podoby jako „exkluzivní“, což nás dostává do rozpaků. Existuje ještě jedna naše hudební odbočka pod názvem „Tribute to...“ , kdy pro přátele hrajeme upravené skladby King Crimson, Briana Ena, Johna Lennona, Luis Amstronga, Pachelbela a dalších.

☞ Za 5 let jsme odehráli 31 koncertů. Většinou to bylo z naší vlastní iniciativy.

Uvědomujeme si, že nejsme seskupení, které je atraktivní pro současné kluby a festivaly. Na naše koncerty jsme pozvali ke společnému hraní i spřátelené hudebníky: Sbor Cantabile Olomouc, Free Jazz Trio Olomouc, Ostrak Mode solo, Klikva-klikva, sklad by Walda, Petr Fiala.

Pořádáme každý rok Zahradní slavnost se Sborem hudby. Letos bude v Ústí nad Labem 5. ročník. Z akcí, na kterých jsme vystoupili, se nám nejvíce líbil koncert na Skleněné louce v Brně, vystoupení na vernisáži Jirky Černického, koncerty v Muzeu řeznictví ve Val Mezu, nastudování skladby „Moja duša nespí“ se Sborem Cantabile v Olomouci, Noc kostelů v Praze, Valná hromada v Brně, na kterém si s námi zahrál i Petr Fiala, kamarád a soupeř z 80. let.

Co chystáme ještě tento rok. V budoucnu na platformě Sboru hudby chceme vytvářet křižovatky hudebně-vizuálních technologií a hudebně spřízněných duší. Koneckonců, všichni jsme sbor hudby. Nyní připravujeme dvě velmi zajímavé skladby Unknown shape a Ora et Labora.

Vzniká taky základ pro projekt Sbor hudby hraje melodie spřízněných duší. Ve vizuální tvorbě počítačové animace a video klipy, ale hlavně ve druhé polovině roku chceme nahrát již hotové skladby ve studiu, pro hudební servery a hudební nosiče. O koncertech zatím moc mluvit nelze, protože netuším jak se bude situace vyvíjet.

Určitě chceme uskutečnit Valnou hromadu v Praze, Zahradní slavnost v Ústí nad Labem a Očistec v Praze. Doufáme, že se uskuteční festival v Boskovicích, kde bychom měli hrát v Synagoze. V mládí jsme v rámci Rytmické mládeže měli heslo: „Nepropadejte žádné naději“. Tím se stále řídíme, abychom nebyli v budoucnu zklamáni.